

LUẬT DI SA TẮC BỘ HÒA HÊ NGŨ PHẦN

QUYỂN 28

Phần 5: NÓI VỀ CÁC PHÁP: PHÁ TĂNG, NGỌ CỤ, TẠP PHÁP, OAI NGHI, NGĂN BỐ TÁT, BIỆT TRÚ V.V...

Đoạn 5: NÓI VỀ PHÁP NGĂN BỐ TÁT

Đức Phật ở nước Chiêm-bà, bên sông Hằng. Hôm ấy nhằm ngày mười lăm BỐ-tát, Đức Thế Tôn cùng chúng Tỳ-kheo kể trước người sau vây quanh ngồi nơi đất trống, Ngài nhìn khắp trong chúng Tăng rồi im lặng đình chỉ BỐ-tát. Đầu đêm đã qua, Tôn giả A-nan từ chỗ ngồi đứng dậy, đến trước Phật kính lễ sát chân, quỳ gối, chắp tay bạch Phật:

Bạch Đức Thế Tôn! Đầu đêm đã qua, chúng Tăng ngồi đã lâu, cúi xin Ngài vì các Tỳ-kheo thuyết giới.

Đức Thế Tôn im lặng, A-nan trở về chỗ ngồi.

Giữa đêm lại qua, Tôn giả A-nan lại bạch như vậy, Phật cũng im lặng.

Cuối đêm, Tôn giả A-nan lại bạch:

- Tướng ánh sáng đã sắp xuất hiện, chúng Tăng ngồi đã lâu cúi xin Ngài vì các Tỳ-kheo thuyết giới.

Đức Phật nói với Tôn giả A-nan:

- Chúng không thanh tịnh, Như Lai không thể nói giới.

Khi ấy, Tôn giả Mục-liên khởi ý nghĩ: “Nay trong chúng này ai là người không thanh tịnh, nên Đức Thế Tôn mới nói lời như vậy”, bèn quan sát khắp chúng thấy một Tỳ-kheo ngồi gần bên Đức Phật là phi Tỳ-kheo mà tự nói là Tỳ-kheo, phi Sa-môn tự nói là Sa-môn, không tu phạm hạnh tự nói là tu phạm hạnh, thành tựu pháp ác, che giấu lỗi ấy, không bỏ tà kiến. Mục-liên từ chỗ ngồi đứng dậy đến trước Tỳ-kheo kia, nói: “Đức Như Lai đã thấy thầy, thầy phải đi ra khỏi chỗ này liền, đừng ngồi nơi đây nữa”, bèn nắm tay kéo bỏ ra ngoài cửa, rồi Mục-liên trở về ngồi lại chỗ cũ.

Đức Phật nói với Mục-liên:

- Nay Mục-liên! Lạ thật! Quái thật! Chưa từng có người ngu si như thế, không tự biết tội lỗi của mình, để đến nỗi khiến người ta kéo tay mình bỏ ra ngoài.

Ngay khi ấy, Tôn giả A-nan lại từ chỗ ngồi đứng dậy bạch Phật:

- Bạch Đức Thế Tôn! Trong chúng đã thanh tịnh, xin Ngài vì các Tỳ-kheo nói giới.

Đức Phật bảo:

- Từ nay các ông tự cùng nhau thuyết giới. Ta không thể vì Tỳ-kheo mà giảng nói. Tại sao vậy? Nếu trong chúng không thanh tịnh mà Như Lai nói giới thì người phạm tội kia, đầu họ bị bể làm bảy phần.

Đức Phật lại bảo Tôn giả A-nan:

- Biển cả có tám thứ chưa từng có: A-tu-la thích ở trong đó. Tám thứ ấy là gì? Biển cả sâu từ từ, nước thủy triều không quá hạn, không dung nạp tử thi, trăm sông chảy về, không có tên riêng, vạn dòng nước chảy về mà không tăng giảm, xuất sinh các châu báu như chân châu, ma-ni, san hô, lưu ly, ngọc kha, vàng, bạc, pha lê, chúng sinh có thân hình lớn đều ở trong đó, đồng một vị mặn. Đó là tám thứ. Chánh pháp của Ta đây là như vậy, có tám thứ chưa từng có, các Tỳ-kheo đều cùng vui sống trong ấy. Tám thứ đó là gì? Chế cấm từ từ, giáo giới từ từ, học hỏi từ từ, các đệ tử của Ta đối với những giới đã chế cấm trọn đời không dám vượt qua, có tội bị loại ra ngoài, tất cả chủng tộc xuất gia đều bỏ tộc tánh riêng mà xưng là Sa-môn Thích tử, các thiện nam, thiện nữ xuất gia nhiều vị đắc Niết-bàn Vô dư mà pháp không thêm bớt, có các pháp bảo như là bốn niệm xứ, cho đến tám Thánh đạo phần, các pháp trợ đạo, có các Đại nhân, A-la-hán hưởng A-la-hán, cho đến Tu-đà- hoàn hưởng Tu-đà- hoàn, ở trong chánh pháp, người nào vào trong đó được hưởng vị giải thoát. Đó là tám thứ.

Bấy giờ, Lục quần Tỳ-kheo phạm tội không sám hối mà Bố-tát, có Tỳ-kheo cũng bắt chước như vậy, các Tỳ-kheo bạch Phật. Phật dạy: Không nên làm như thế, vi phạm, phạm Đột-kiết-la. Các Tỳ-kheo vẫn cố ý phạm tội không sám hối mà Bố-tát. Phật dạy: Nên ngăn việc Bố-tát. Có các Tỳ-kheo hoặc chưa Bố-tát bèn ngăn, hoặc Bố-tát rồi mới ngăn... những cách ngăn Bố-tát như vậy đều như pháp ngăn trong vấn đề Tự tứ đã nói.
